

SEV er ikki partapolitiskt

»Eg dugi ikki at siggja hvussu arbeiðið hjá SEV kann setast í partapolitískan bás, sigur Poul Arni Jacobsen, stýrisformaður, í viðmerking til Vilhelm Johannesen. »Tað eru forrætningsprinsipp, sum eru avgerandi. Og tað var eisini orsøkin til, at vit ikki vildu lækka prísir meira. Tað hevði nevnliga verið nógv dýrari uppá langt sikt«

SIJUREUR SKAALÉ

Í ársfrágreiðingini hjá SEV, sum varð læst fram á ársfundinum friggjadagin, var m.a. ein viðmerking til ta skrivning, verið hevur um SEV farnu tíðina.

»Negativa skrivningin skaðar stovnin almikið, umframt at starvsfólkini verða órogvandi«, stóð í frágreiðingini.

Men tað var ikki bara leiðslan, sum var »órogvandi« av skrivningini. Á tíðindafundinum eftir ársfundin segði leiðslan, at eisini hon hevði tikið sær hetta nær. Men so mikið meira segði hon seg fegnast um, at fundurin hevði tikið so væl undir við teimum avgerðum, tiknar eru gjøgnum árið.

»Vit siggja fundin sum eina týðningarmikla álitissvátan. Nú er staðfest, at tað bara eru tey somu trý ella fyra, sum eru ónøgd«, varð sagt.

Heldur fram

Men kritikurin av SEV er ikki tagnaður síðani ársfundin. Nógv eru ónøgd við, at el-prísurin bara bleiv lækkaður við trimum oyr-um pr. kWt.

Vilhelm Johannesen, lögtingsmaður, tengir í Sosialinum týsdagin leiðsluna í SEV saman við teimum borgarligu politiskum flokkunum, og heldur tað litlu lækkingina vísa, hvat fólk kunnu vænta sær, um

fólkaflokkurin kemur fram- at valdinum: Tá fara fólk ikki at hoyra eitt orð aftur um høgt kostnaðarstöðið og høgt skatta- og avgjalds- trýst.

Skilji tað ikki

Poul Arni Jacobsen í Sør- vágir stýrisformaður í SEV. Og hann sigur seg ikki reiðiliga skilja kritikkin hjá

Vilhelmi.

»Stýrið í SEV verður valt av sýslunum, við einum umboði fyri hvørja. Og tað eg veit spælir partapolitikkurin ikki inn tá tey verða vald. Eg havi t.d. ikki ánið fyri hvat politiska stóðan er hjá teimum fólkum, sum velja okkara umboð til SEV-stýrið.

»Hinegin er greitt, at ávisir persónar í stýrinum eru politiskt virknir. Men at partapolitikkur verður dragsaður inn í SEV-stýrið, tað passar ikki.

»Og hyggja vit at úrslitinum hjá SEV farnu árinum, so dugi eg ikki at siggja hvat er har, sum er positivt ella negativt sær úr einum partapolitiskum sjónarhorni. Úrslitið hevur verið rimiligt – og eg dugi ikki at siggja, at tað hevur verið av plitiskum orsøk- um. Vit reka SEV sum eina forrætning. Politikkur verður ikki blandaður uppi.

Vinna uppá langt sikt

Eisini figgjarmálaráðharrin hevur kritiserað SEV í sum sambandi við prísaset- ingina. Hann hevur sagt við útvarpið, at lækkingin var so litil, at hann hevði ilt við at taka hana í álvara.

»Ábyrgdin hjá stýrinum er at koma við tilmælum, sum eru langsiktad, sigur Poul Arni Jacobsen. SEV skal ikki bara vera til í ár og í næsta ár. Okkara avgerðir verða tiknar útfrá lang- siktadum ætlanum. SEV skulu eisini vera til um bæði 10 og 20 ár.

»Hevði SEV ikki verið til um 20 ár um tit lækkaðu prísir við t.d. 10%?

»Høvdu vit budgettera við einum undiskotið í dag, so hevði tað skapt trupul- leikar seinni. Lánimøgu- leikarnir eru jú sera nógv

Eidesgaard átti at fegnast

»Eg havi ilt við at taka hatta í álvara«, segði Jóannes Eidesgaard við útvarpið, eftir at árs- fundurin hjá SEV hevði samtykt, at el-prísurin skal lækkast við trimum oyrum pr. kWt. Figgjarmálaráðharrin helt, at hetta var alt ov litil.

Klæmint Weihe, stjóri, heldur úttalisluni hjá figgjarmálaráðharrinum vera »marghættlig«.

»Eg haldi tað vera ógvuliga lægt, at hann ikki virðismetir, at vit um ikki annað royna at fáa

kostnaðarstöðið niður, sigur hann. Alt annað her á landi hevur jú lyndi til at fara hinvegin – tí mátti tað verið gleðiligt at sær, at tað eisini ber til at kvinka tingini rættan veg.

»Príslækkingin er ikki serliga stór sær í mun til yvirskotið hjá SEV.

»Nei, tað er hansara meting. Men hon er har. Og tað var umboðs- nevndin sum samtykti hana. So tað mugu vit í fyrirsitingini halda okkum til.

S-S-

skerdir. Harafturat verða rentuútreiðslurnar lægri, jú størri uppsparing vit hava. Tað gevur okkum jú mögu- leikar at eginfiggja lögur.

»Vilt tú siga at ein stór lækking nú hevði verið ein løtuvinningur fyri brúkar- an, sum hevði verið dýrur uppá langt sikt?

»Avgjort. At halda aftur við lækkingunum nú ger, at vit kunnu lækka prísir

munandi um nøkur ár.

Poul Arni heldur tað vera lægt av figgjarmálaráð- harrinum at siga, at tað er litil lækking bara at lækka prísir við trimum oyrum.

»Eg dugi ikki at siggja nógv mandsligt í tí, um vit hevdu lækkað prísir við t.d. við 20%. Tað hevði jú bara skapað trupulleikar longur frammi.

Men tað vóru islendskar krónur! Visti frásøgumað- urin at siga. – Og umrokna vit virðið á gjaldoyrunum, og samanbera fólkatalið har og her, so hava fero- yingar latið meir!

Tá bleiv tað vamlisligt.

Tað var at misbrúka tær gávar, sum fólk týskveldið létu til neyðstødd fólk. Tí tær vóru neyvan ætlaðar at keypa rósir fyri.

Sjúrður Skaale

Viðmerking

»Vit... øh... fólk eru fantastisk«

»Vit eru komin uppum 900.000 – og koma vit upp- um eina millión, so er vit... øh... so eru fólk heilt fan- tastisk«.

Nakað soleiðis segði annar av frásøgumonnun- um, tá konserntin týskveldið var komin gott og væl í heilt.

Men tað bøtti so lítið um, at hann loftaði tí ta einu ferðina.

Tí tað frálíka tiltakið bar alla tíðina dām av einum so ódámilgum sjálvrósið, at tað vóru nógv, bæði í høllini

og úti um landið, sum vór u illa heitin.

Endamálið við tiltøku- num – bæði konserntini og innsavningini – var gott. Nógv høvdu gjørt eitt stórt, ókeyps arbeiði. Og tað er alla æru vert. Fólk sum heild tóku væl undir við tí – tað er eisini alla æru vert.

Men gamalt var at geva stillisliga. Gamalt var ikki at ringla ov nógv við myntun- um, tá talvan gekk runt í kirkjuni. Gamalt var ikki at lata gávar, fyri sjálvur at fáa rós afturfyr.

Føroyingar hava gjøg- num alla vikuna labbað í okkum rósið úr Íslandi fyri tær gávar, lætnar eru.

Men nøkur av teimum sum stóðu fyri týskveldið dýrdu ikki bara eftir, at føroyingar skuldu verða róstir av øðrum. Teir tóku sakina í egnar hendur, og róstu okkum sjálvum!

Og tað var gjørt so ógvu- sliga, at tú viðhvørt ívaðist í, um tað yvirhøvar vóru fólkini av Flateyri, alt snúi seg um.

»Ja eitt er vist. Í kvøld er

man stoltur av at vera føroyingur«, varð sagt av pallinum ferð eftir ferð.

Og tá frásøgumenninir róptu tey stóðugt hægr í tøl- ni út í itróttarhøllina, varð rópt og klappað.

Ikki fyri nókrum í Íslandi, men fyri teimum øðrum, gávumildu føroyingunum. Okkum sjálvum.

Nógv ívaðust í, um hetta var rætti mátin at geva gávar uppá, men tey flestu royndu sjálvandi at vera positiv kortini. Tað var jú eitt gott endamál, royndu

tey at hugsa. Og hví fjala ta gleði tað gevur einum, at lata eina gávu.

Men móti endanum bar ikki longur til at lata eyguni aftur fyri sjálvrósinum.

Annar frásøgumaður rópti ovfarakátur, at talið nú var komið uppum 1,5 millión. Tað var óført – men tað var ikki tað besta!

Tað besta var, at tá islenska sjónvarpið fyri nokrum døgum síðani hevði savnað pening, vór u bara nakrar og 20 milliónir krónur komnar inn.